

ולא כתוב משפיל דבר, אלא על דבר, שצריך להסתפל עליו למעלה. וזהו כזה הרקיע, זהו הרקיע הנודע על החיות למטה. שמתוף הרקיע הזה יסתפל באותו זהר, שנוצץ הזוהר שזוהרים העליונים. זהו שיוצא מתוף הנקדה העליונה, וזהו ויתנוצץ בניצוץ של שאר האורות לכל צד.

ומצדיקי הרבים פכוכבים לעולם ועד. מה הפוכבים שעומדים תמיד בקיום של אותן הנהגות השמים להאיר תמיד, כמו שנאמר ואת הפוכבים, אלו הפוכבים שמאירים. ומצדיקי הרבים - שדוחקים אותם ומלקים אותם לשמר דרכי התורה. פכוכבים - אלו אותם הדגשים של האותיות שדוחקים אותם ומוציאים אותם לאור. ואלו הם פכוכבי השביט, מוציאים רוח ואור כאחד, ומאירים לסוד האותיות.

כזה הרקיע - זו הנקדה ששורה על האותיות לנגן ולהתפשט, וזו הנקדה שהיא רובצת על האותיות כמו אם על בנים. ואף על גב שהיא הנקדה האחת מתפשטת לנגון ולא מתפשטת במראה. וזהו סוד הכתוב (תהלים צ) מזמור שיר ליום השבת, שהרי יום השבת כזה עולה. ועל זה הנגון של הנקדה הזו עולה במניחה, וזהו הזוהר של הרקיע הזה שנקרא יום השבת.

ועוד זהו, אותו המשפילים באותו הזוהר שעולה בו אותו הרקיע התפשט. ומשום שאותו שהתפשט קטן מפל הרקיעים, הנקדה הזו שעולה בו אותה ההתפשטות של הנגון מעט במניחה, ולא רבה, ושעורו בנגון כשהושיטו הימין והשמאל

דא אספקלריא דנהרא. משפיל. על דבר, ולא פתיב משפיל דבר, אלא על דבר, דבעי לאסתפל עלה לעלא. ודא הוא כזה הרקיע, דא הוא רקיע דאשתמודעא על חינון לתתא. דמגו האי רקיע יסתפל בההוא זהר, דנציץ זהרא דזהרין עלאין, זהרא דנפיק מגו נקדה עלאה, וזהו ויתנציץ בניצו דשאר נהורין לכל סטר.

ומצדיקי הרבים פכוכבים לעולם ועד. מה פכוכבים דקימן תדיר בקיומא דאנון נימוסי שמיא לנהרא תדיר. פמה דאת אמר (בראשית א טו) ואת הפוכבים, אלין פכוכבים דנהרין. ומצדיקי הרבים דדחקי לון ואלקי לון למיטר אורחוי דאורייתא. פכוכבים, אלין אנון דגשים דאתון דדחקי לון, ומפקי לון לנהרא. ואלין אנון פכוכבי דשרביטא מפקי רוחא ונהורא פחדא, ואנהירו לרזא דאתון.

כזה הרקיע (דף קכו ע"א) דא נקדה דשריא על אתון לנגנא ולא תפשטא, ודא איהי נקדה דאיהי רביע על אתון כאמא על בנין. ואף על גב דאיהו נקדה חדא אתפשטת לנגונא ולא אתפשטת בחזותא. ודא איהו רזא דכתיב (תהלים צב א) מזמור שיר ליום השבת דהא יום השבת בהאי סלקא. ועל דא נגונא דהאי נקדה. סלקא בניחא ודא איהו זהר דהאי רקיע דאקרי יום השבת.

ועוד זהו, אנון משפילים בההוא זהר דסלקא ביה ההוא רקיעא אתפשט. ובגין דההוא אתפשט זעירא מפל רקיעין, האי נקדה דסלקא ביה ההוא אתפשטותא דנגונא זעיר בניחא, ולא סגיא, ושעורא דילה בנגונא פד אושיטו דימינא ושמאלא לגבי האי רקיע כדין מתחדין. ועל דא ביה תרויהו